

t.a.v. de Statencommissie Ruimte van de Provincie Zeeland

per email: @zeeland.nl

Overslag, 8 november 2018

Onderwerp: Agenda Commissie Ruimte; 16 november 2018; Statenvoorstel Beleidsnota Natuurwetgeving meer prioriteit voor Zeeuwse biodiversiteit – 18928134,

Opmerking m.b.t. hoofdstuk 7 Houtopstanden

Geachte leden van de commissie Ruimte,

Al ruim 24 jaar ben ik in Zeeland werkzaam in het buitengebied en ik kom daarbij in aanraking met diverse regelgeving en inzichten met betrekking tot het vellen van houtopstanden.

Bij het lezen van de kadernota Natuurwetgeving, onderdeel houtopstanden, zijn mij een aantal zaken opgevallen. Allereerst wil ik benadrukken dat ik mij volledig in de 1^e drie alinea's van de inleiding 7.1 van de beleidsnota Natuurwetgeving kan vinden. Ik leg mijzelf als boomspecialist, vertegenwoordiger van de landelijke Bomenstichting in Zeeland en eigenaar van een dijk met wegbeplanting toe op het in stand houden en verbeteren van de groene ruimte in Zeeland.

In de tekst van de beleidsnota Natuurwetgeving zit naar mijn mening een omissie ten aanzien van de huidige regelgeving en uitzonderingscategorieën in relatie tot het melden, herbeplanten van rijbeplanting en het definiëren van dijkbeplanting. Ik maak mij zorgen om de consequenties die dit met zich meebrengt voor de eigenaren van gronden met wegbeplantingen van populieren of wilgen. Deze consequenties komen niet uit de tekst zoals geformuleerd in de beleidsnota Natuurwetgeving naar voren.

De reden van het nader willen definiëren van dijkbeplanting door de Provincie Zeeland is gelegen in het bredere behoud van natuur- en landschapswaarden en het verminderen van administratieve lasten voor de ambtenaren van de Provincie Zeeland.

Door dijkbeplanting onder het gezag van de Provincie Zeeland te plaatsen wordt deze administratieve lastenverlichting niet bereikt. Draagt het definiëren van dijkbeplanting bij aan het behoud of uitbreiden van het areaal aan houtopstanden in de provincie Zeeland? De bescherming van landschappelijke en natuurwaarden dienen immers vanuit de structuurvisie en het bestemmingsplan te worden gewaarborgd.

Op het moment dat uw Provinciale Staten van Zeeland instemmen met de voorliggende keuze om dijkbeplantingen nader te definiëren, zorgt dit expliciet voor extra regeldruk en lastenverzwaring voor eigenaren van gronden met wegbeplantingen van populieren en wilgen. Ook voor de Provincie Zeeland leidt dit tot een administratieve lastenverzwaring. Immers, wegbeplanting van populieren en wilgen langs dijken die nu onder de uitzonderingscategorie (artikel 4.1 lid f wet Natuurbescherming) vallen, zijn dan alle meldplichtig. Dit beperkt de vrije beschikking van de grondeigenaar over zijn of haar areaal ten aanzien van het kapmoment indien de Provincie Zeeland een (tijdelijk) kapverbod oplegt (maximaal 5 jaar).

Ik ben van mening dat de huidige regelgeving op basis van het bestemmingsplan voldoende handvatten biedt voor het behoud of versterking van het areaal bomen en landschappelijke en natuurwaarden. Nadere Provinciale regelgeving leidt tot hogere beheerskosten en meer regeldruk.

Met vriendelijke groet,